

Тема уроку: Назрівання Другої світової війни

Стікер 5. *Українське питання напередодні Другої світової війни*

ДЖЕРЕЛО 1. Українське питання напередодні Другої світової війни

Напередодні Другої світової війни роз'єднаність українських земель, їх перебування у складі чотирьох держав, що мали різний соціально-політичний устрій, були важливим дестабілізуючим чинником політичного життя Європи. Це робило українське питання клубком серйозних суперечностей, а «українську карту» – козирем у великій дипломатичній грі.

Напередодні Другої світової війни чітко визначилося три групи країн, зацікавлених у вирішенні українського питання.

Перша група – СРСР, Польща, Румунія, Чехословаччина – країни, до складу яких входили українські землі, їхня основна мета – втримати вже підвладні землі й приєднати нові.

Друга група – Англія, Франція і частково США (тобто країни – творці Версальсько-Вашингтонської системи), які своїм втручанням у вирішення українського питання або, навпаки, дипломатичним нейтралітетом задовольняли свої геополітичні інтереси).

Третя група – Німеччина, яка, борючись за «життєвий простір», претендувала на українські землі, і Угорщина, яка, будучи невдоволеною умовами Тріанонського мирного договору 1920 р., домагалася повернення Закарпатської України.

Ініціатором рішучих дій у вирішенні українського питання напередодні Другої світової війни стала Німеччина. Через декілька місяців після приходу фашистів до влади, у березні – травні 1933 р., Розенберг здійснює напівофіційні візити до Локарно і Лондона, де під час таємних нарад з італійськими та англійськими політичними діячами обґрунтовує «план поділу Росії шляхом відриву від Рад України».

Українське питання активно застосовувалося для заспокоєння західних держав. У розмові з одним високопоставленим представником правлячих кіл Англії в Берліні у травні 1936 р. Герінг наголосив: «Ми вам гарантуємо, що... ніколи на вас не нападемо. Захопивши Україну, ми раз і назавжди встановимо економічну рівновагу, і тим самим не тільки захистимо Європу від більшовизму, але й розв'яжемо всі проблеми, які стоять тепер перед Німеччиною» [...].

Німеччина намагалася зробити поступливішою позицію Англії і Франції при вирішенні європейських справ. І мета була досягнута: політика умиротворення – логічний результат чітко проголошеної орієнтації німецької експансії на схід. Українське питання дало змогу Гітлеру приховати справжній західний напрямок основного удару на початку Другої світової війни.

[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://goo.gl/noV4JE>